

ROERKERKNIEUWS - door het jaar

editie 223 (9 oktober 2024) – www.roerkerken.nl

inleiding

Op 12 oktober gedenkt de kerk een bijzondere zalige, niet alleen omdat hij nog maar pas (vier jaar geleden) zalig werd verklaard (en ook al hard op weg is naar zijn heiligverklaring), maar ook en vooral omdat hij nog maar zo pas is overleden en omdat het zo'n jong iemand betreft: Carlo Acutis (1991-2006) die tijdens zijn korte leven een grote liefde voor God en de naaste aan de dag legde. De Eucharistie (Communie) lag hem na aan het hart. Voor hem was de Eucharistie zijn snelweg naar de hemel. Zijn liefde voor de Eucharistie blijkt ook uit de website over Eucharistische wonderen die hij opzette: <http://www.miracolieucaaristici.org/>. Zie ook de site van de 'Stichting Acutis' die ten doel heeft de liefde voor de Eucharistie in Nederland nieuw leven in te blazen: <https://stichting-acutis.nl/>

Dag van de gevangene(n)

Zondag 13 oktober a.s. wordt in de Kerk de 'Dag van de gevangenen' gehouden. De katholieke Justitiaalmoezeniers vragen alle parochies om daar in hun vieringen van dat weekeinde aandacht aan te besteden. Ook nodigen ze parochies uit om met hen in gesprek te gaan over de mogelijkheid om gevangenen te bezoeken. "De muren van de gevangenis houden niet alleen de gevangenen binnen, de geslotenheid draagt er ook aan bij de Kerk buiten te houden," zegt hoofdaalmoezenier Ryan van Eijk. "Maar het bezoeken van de gevangene is een van de werken van barmhartigheid (Mt. 25) en dat houdt in dat het evangelie een appèl op de Kerk doet om naar binnen te gaan, om de gevangenen barmhartigheid te tonen (Lc. 4,18)." De 'Dag van de gevangenen' – de tweede zondag van oktober – is volgens Van Eijk bij uitstek een gelegenheid om het bezoeken van gevangenen handen en voeten te geven. De hoofdaalmoezenier verwijst naar een uitspraak van paus Franciscus om het belang van de Dag van de gevangenen te benadrukken. Tijdens zijn bezoek aan een vrouwengevangenis in Chili in januari 2018 zei de paus: "Detentie is erg pijnlijk, maar het betekent niet dat je je hoop of je vermogen om te dromen verliest. Vandaag is uw vrijheid weggenomen maar dat heeft niet het laatste woord. Helemaal niet! Blijf vooruitkijken. Kijk vooruit naar de dag dat je terugkeert naar het leven in de samenleving." In de week vóór de Dag van de gevangenen wordt het 75-jarig bestaan van het justitiepastaat gevierd.

bouw douanekantoor Rothenbach (1858-1860) deel II

In het oud-archief van de gemeente Vlodrop bevinden zich ook de stukken betreffende de bouw en verhuur van het grenskantoor, onder andere het 'bestek en de voorwaarden' uit 1857 waaruit blijkt dat het daarbij ging om *"eene woning en kantoor voor de ontvanger, eene woning voor een commies, een bergplaats voor den ontvanger en een dito voor de commies ... langs de kiezelweg van Roermond naar Wassenberg, bij Rothenbach onder de gemeente Vlodrop"*. De bouw van het grenskantoor werd begin 1858 gegund aan aannemer ('timmerman') Melchior Lowis (1824-1902) die toen nog in Vlodrop woonde; later verhuisde hij naar Posterholt, waar zijn echtgenote Anna Catharina van der Borgh (1816-1889) vandaan kwam met wie hij in 1856 getrouwd was. Volgens zijn offerte zou de bouw 4775 gulden kosten, terwijl (zijn vader en eveneens timmerman) Everard Lowis (1795-1877) en onderwijzer Jan Grummer (1807-1874) borg stonden. De andere inschrijver was Lambert Weustenraad (1798-1883) uit Roermond voor 4960 gulden. De bouw zou echter niet zo

voortvarend verlopen als aanvankelijk gedacht. Het lijkt erop dat de achterstand in de betalingen door de gemeente, voor Lowis de aanleiding vormde om begin 1859 zijn werkzaamheden te staken. In een brief van 17 februari 1859 verklaarde hij immers niet in staat *“om de nog te vervaardigen werken aan gemeld kantoor voort te zetten en te voltrekken, bijgevolg afziet van de nog te doene werken aan gemeld kantoor en mede van de nog te trekken mandaten van 's Rijks wege als ook van de gemeente”*. Uiteindelijk kwam het tot een rechtszaak waarbij het gemeentebestuur (d.w.z. het college van burgenmeester en wethouders) hoofdelijk aansprakelijk werd gesteld. Voornoemde gemeente-ontvanger Maessen was inmiddels opgevolgd door de eveneens uit Vlodrop afkomstige *Martin Pauly (1828-1903)*, geboren op de Gistappermolen als zoon van (de uit Ratheim afkomstige) Jan Leonard Pauly en (de uit Effeld afkomstige) Anna Gertrud Gresen of Groesen. Ter voldoening aan het vonnis van de Roermondse Arrondissementsrechtbank van 9 juni 1859 en de daaropvolgende dagvaarding dd. 9 juli, verklaarde de gemeente begin 1860 *“thans aan Melchior Lowis, aannemer te Vlodrop wegens aannemingsprijs van het gebouw van het kantoor voor rijksregten aldaar verschuld is een som van f. 1500 welke thans eischbaar is. Dat genoemde Melchior Lowis voor gezegd gebouw tot mei aanstaande volgens de voorwaarden der aanneming verantwoordelijk is; en dat na dat tijdstip nog eens nadere som kan verschuld zijn wanneer zal blijken dat hij ten volle aan de op hem rustende verantwoordelijkheid tot goede instandhouding van gemeld gebouw zal hebben voldaan, welke som echter dan eerst kan worden bepaald, en ook dan eerst kan worden voldaan, terwijl de ondergetekende na dat tijdstip tot een nieuw of nadere verklaring bereid zal zijn. Zij verklaren verder dat buiten en behalende inbeslaglegging gedaan door of ten verzoeke van Jan Grummer nog de volgende inbeslagnemingen in hunnen handen op de gelden toekomend aan Melchior Lowis gelegd zijn, te weten, door en ten verzoek van den Heer Wiro Maessen, burgemeester te St. Odiliënberg voor een som van f. 3646, interessen en kosten. 2. Gerard Janssen, steenhouwer en koopman te Roermond voor een som van f 203,29 interessen en kosten; 3. Hendrik Janssen, tinnengieter te Roermond een som van f 125,40, interessen en kosten” (invent.nr. 1319)*. Het gereedkomen van het nieuwe grenskantoor was voor het Rijk reden om met een koninklijk besluit het (oude) grenskantoor aan de Kievit op te heffen en het te verplaatsen naar het nieuwe aan de Rothenbach. Daar was voortaan officieel *“een kantoor van expeditie voor de in- en uitvoer te lande van accijnsvrije goederen, alsmede voor den doorvoer van accijnsvrije goederen”* gevestigd. Tot de bouw van het nieuwe grenskantoor *“op het punt Rothenbach in de gemeente Vlodrop”* zal wel mede hebben bijgedragen dat vlak ervoor een nieuwe ‘kiezelweg’ was aangelegd, *“loopende van de Pruissische grens uit de rigting van Wassenberg, over het gehucht Etsenberg, de gemeente Vlodrop en Odiliënberg, en over de Kapel tot Roermond”*. Die weg werd ook officieel aangewezen *“als heerbaan voor den in-, uit- en doorvoer langs dat kantoor”* (KB dd. 31 januari 1860, Staatsblad 1860 nr. 7). Het nieuwe grenskantoor *“een huis verdeeld in twee woningen, met bijbehorende tuingrond, een en ander toebehorende aan de gemeente Vlodrop, staande aan en gelegen aan den grooten weg van Wassenberg op Vlodrop [punt Rothenbach] en de percelen uitmakende bij het kadaster bekend in sectie C nrs. 1062, 1063 en 1224”*) werd sedertdien door de gemeente aan de Staat der Nederlanden verhuurd (invent.nr. 821).

Personalia

Op maandagmorgen 7 oktober j.l. deden we vanuit de St. Matthiaskerk van Posterholt **Gerardus Johannes Karel (Ger) Roubroeks (1942-2024)** uitgeleide. Geboren en getogen in

Posterholt, op Vurenhof, als oudste in een gezin met zes kinderen, ging Ger na het doorlopen van de ambachtsschool en zijn militaire dienst in een kiezelgroeve in Wassenberg aan de slag, om daarna de overstap te maken naar Geelen Beton in Posterholt. De langste tijd, tot aan zijn vervroegde pensionering, werkte hij echter bij Poly in Roermond, een zusterbedrijf van Koma Koeltechnische industrie. In 1971 trouwde hij met Mia van Helden van de (achterste) Varst en stichten ze aan de Heerbaan een gezin. Terwijl Ger de kost verdiende, zorgde Mia voor het huishouden en voor de opvoeding van hun twee zonen. Na zijn werk was hij vaak in zijn tuin te vinden; daar zorgde hij met name voor de groenten en Mia voor de bloemen. Maar zijn grootste hobby was toch wel het verzamelen van allerlei spullen. Je kun het je bijna niet zo gek voorstellen of hij bracht het mee naar huis en knapte het op. Want kundig en handig was hij als geen ander. Tractoren hadden zijn bijzondere belangstelling, zowel grote als kleine (modelbouw). Om zijn grote verzameling toch maar ergens kwijt te kunnen kocht hij zijn samen zijn buurman de gebouwen van de voormalige Posterse Boerenbond. Toen zijn beide zonen Wil en Peter in 1995 naar Duitsland emigreerden en daar hun gezinnen stichtten kwamen er kleinkinderen bij, die altijd wel ergens een potje bij hem konden breken. Voor hen maakte hij ook altijd tijd. Begin 2021 begon hij met zijn gezondheid te sukkelen. De kuren waarmee men zijn ziekte probeerde te behandelen doorstond hij zonder al te velen complicaties. Een opvolgende kuur waarmee men hem enkele weken geleden probeerde te behandelen bekwam hem echter minder goed. Integendeel: het werd van kwaad tot erger. Hij belandde in het ziekenhuis, waar er op zondag 29 september j.l. toch nog onverwacht, maar niet onvoorzien een einde aan zijn welbestede leven kwam. Na de uitvaartmis legden we hem op Bergerbos te rusten.

Diezelfde maandagmiddag (7 oktober) hielden we in de Berger basiliek de uitvaartdienst voor **Johannes Wilhelmus Martinus Joseph (Jan) Roelofsen (1933-2024)**. Geboren en getogen in een boerengezin in het Gelderse Gendt (Flieren), ging hij na zijn studie aan de HBS bij Philips in Eindhoven aan de slag, om uiteindelijk zijn emplooi bij Campina in Roermond te vinden. Dat was ook de reden om in 1963 met zijn gezin vanuit Best – hij was inmiddels (sinds het voorjaar van 1960) getrouwd met Disy Willemsen (1934-2013) uit het Gelderse Doornenburg – naar Herkenbosch (Jagerstraat) te verhuizen. Desalniettemin aanvaardde hij de functie als logistiek manager op het hoofdkantoor van Campina in Eindhoven, zodat hij sindsdien dagelijks op en neer pendelde. Toch vond hij daarnaast ook tijd om lid te worden van en zich als voorzitter in te zetten voor de Herkenbosscher tennisclub. Eind jaren zeventig verhuisde hij met zijn gezin - dat inmiddels drie kinderen telde - naar Melick (Wintergaats). Hij bleef voorzitter van de tennisclub, maar maakte zich ook nog verdienstelijk voor de plaatselijke CDA-afdeling. Hij kon en wilde nu eenmaal niet stil zitten. Toen hij op zijn 57^e met vervroegd pensioen ging – de kinderen waren inmiddels het huis uit – betrok hij eind jaren tachtig met zijn vrouw een nieuw huis in St. Odiliënberg (Beukenlaan). Sindsdien gingen ze samen ook vaker op reis naar verre landen. Begin 2013 kwam Disy hem te ontvallen. Het afscheid en gemis trok een zware wissel op zijn gezondheid; steeds meer nam dochter Gonny uit Roermond de mantelzorgersrol op zich. Toen zij in 2019 ernstig ziek werd, vormde dat de aanleiding om professionele zorg voor hem te regelen, een zorg die gevonden werd op de gesloten afdeling De Eikenhorst in Groesbeek, meer in de buurt van de woonplaats van zoon Martin en dochter Ingrid. Gonnie overleed in 2023. Eigenlijk was het toch nog onverwacht dat er een einde kwam aan zijn leven. Dat was op zondag 29 september j.l. Na de uitvaartmis, opgeluisterd door kamerkoor Transparence en organiste Poppeia Berden, legden we hem bij zijn vrouw op Bergerbos te rusten.

Op dinsdagmorgen 8 oktober j.l. vond in de St. Catharinakerk van Montfort de uitvaartdienst plaats voor **Maria Wilhelmina Gerarda (Riet) Storms-Knippenberg (1943-2024)**. Geboren en getogen als oudste van drie kinderen in een tuindersgezin in Asselt, maakte ze tegen het einde van de oorlog de evacuatie naar Zuidlaren mee. Van jongs af had ze last van astma, een ziekte waarvoor ze in haar jeugd in Apeldoorn behandeld werd. Ze was 25 toen haar moeder op 55-jarige leeftijd overleed. Sindsdien nam ze moeders taken in het gezin en in het bedrijf over. Inmiddels had ze Wim Storms (1945-1996) uit Montfort leren kennen met wie ze in 1969 trouwde. Samen stichtten ze ook in Montfort een gezin en een tuindersbedrijf, eerst aan de Vlootveestraat en later aan de Linnerweg. Hun drie kinderen waren haar grote trots. De zorg voor het gezin en voor het bedrijf groeide haar echter boven het hoofd en zo kwam het dat ze een paar keer in het ziekenhuis moest worden opgenomen. De grootste klap volgde echter toen haar man in 1996 op 51-jarige leeftijd overleed. Eigenlijk is ze die klap nooit meer te boven gekomen. Vanaf dat jaar werden ook haar vier kleinkinderen geboren die net zoals haar kinderen veel voor haar betekenden. Eind 2013 werd ze zelf met kanker geconfronteerd. Ook die klap kwam hard aan en ook nu duurde het lang eer ze er weer helemaal boven op was. Eenmaal thuis ontpopte haar ongehuwde en nog thuiswonende zoon Harry zich steeds meer als een echte mantelzorger. Eind vorig jaar bleek het weer mis. Omdat ze al zoveel had meegemaakt werd besloten geen verder onderzoek meer te doen. Toen er steeds meer professionele zorg aan te pas moest komen werd besloten haar in hospice 'de Ark' in Roermond te laten opnemen. Daar was ze echter niet op haar plaats, maar een alternatief in de buurt was er niet. Zo kwam ze op Bösdal in Reuver terecht, om uiteindelijk - enkele weken geleden pas - haar plekje in WZC Bergh te vinden. Daar kwam er op maandagmiddag 30 september j.l. toch nog onverwacht snel een einde aan haar leven. Na de uitvaartmis legden we haar bij man op het parochiekerkhof te rusten.

Wit U ons financieel ondersteunen? Bij voorbaat dank!

Herkenbosch: NL 52 RABO 0121 402 088 t.n.v. kerkbestuur St. Sebastianus

Melick: NL 40 RABO 0133 000 400 t.n.v. kerkbestuur St. Andreas

Montfort: NL 39 RABO 0134 704 126 t.n.v. kerkbestuur H. Catharina

St. Odiliënberg: NL 79 RABO 0138 1180 00 tnv kerkbestuur HH. Wiro, Plechelmus en Otgerus

Posterholt: NL 06 RABO 0142 301 760 t.n.v. kerkbestuur St. Matthias

Vlodrop: NL 10 RABO 0154 600 512 t.n.v. kerkbestuur St. Martinus

Tot slot

Aan- en afmelding voor deze nieuwsbrief kan via: clustersecretariaat@roerkerken.nl

Jos. L'Ortye (Posterholt), pastoor, tel. 40 12 21 - pastoor@roerkerken.nl

Paul Hamans (St. Odiliënberg), priester-assistent, tel. 527 825 - p.hamans@roerkerken.nl

Gerard Sars (St. Odiliënberg), diaken-assistent, tel. 537 765 - g.sars@roerkerken.nl

Rim Mom (Montfort), diaken-assistent, tel. 542 154 - r.mom@roerkerken.nl

Bert Venner (Roermond), diaken-assistent, tel. 320 215 - b.venner@roerkerken.nl

Lian Overbeeke (Posterholt), catechiste, tel. 06 – 526 20 245 - l.overbeeke@roerkerken.nl

Parochiebureau Herkenbosch, tel. 520 672 - sebastianus@roerkerken.nl

Parochiebureau Melick, tel. 537 965 - andreas@roerkerken.nl

Parochiebureau Montfort, tel. 543 127 - catharina@roerkerken.nl

Parochiebureau St. Odiliënberg, tel. 531 384 - otgerus@roerkerken.nl

Parochiebureau Posterholt, tel. 400 275 - matthias@roerkerken.nl

Parochiebureau Vlodrop, tel. 401 207 - martinus@roerkerken.nl